

GEWIKT & GEWOGEN

Top-performance van jong Brackman-trio

Gebeurtenis: Brackman trio. Tim Brackman (viool). Jonathan van IJzerlooij (cello). Anne Brackman (vleugel). **Gezien:** 16 januari in Dorpskerk, Beetsterzwaag. **Pu-bliek:** 65 en 75 personen. **Bijzon-derheden:** lustrumconcert in twee delen voor Stichting Cultbee

★★★★★

O nzichtbaar zijdedraad verbindt het jonge Brackman-ensemble met elkaar. Natuurlijk helpt het als je broer (1993) en zus (1995) bent en van jongs af aan musiceert met een telg uit de muzikale familie Van IJzerLooij (1992). En ook is het een voordeel dat je samen concertervaring opdoet tijdens de huiskamerconcerten bij de familie Brackman in Haarlem. Deze herfst bezocht ik de 391ste editie van deze vermaarde traditie, ooit ingezet door de beroemde pianopedagoge Frieda Brackman-Hoogerwerf en voortgezet door zoon en pianist Bernd Brackman.

De Stichting Cultuur Beetsterzwaag (Cultbee), nodigde het jonge Brackman-trio, dat werd opgericht in 2009, uit voor het vieren van hun organisatorisch feestje. Cultbee kan zeker trots zijn op de succesvolle programmering van de eerste vijf jaar, met vaak goed bezochte concerten en voorstellingen in de stijlvolle ambiance van de Dorps-

kerk met prima akoestiek.

Twee programma's stonden op het menu. Allereerst zette het ensemble met groot speelplezier een stijleigen klassieke interpretatie neer van Haydn's *Zigeuner* (pianotrio nr.39 in G). Met vlin-derlichte versieringen maar met een warme ronde toon als basis zorgde de pianiste voor een sfeervol fundament. Zij gaf alle ruimte aan violist en cellist om met hart, ziel en veel lef te sole-ren in uitdagend én in gevoelig spel. Allen even technisch be-gaafd zochten zij in het Presto van het *Rondo a l'Ongarese* in vrijmoedige zigeunerstijl de grenzen van hun kunnen op. Haaks hierop stonden het sinis-tere gepiep op snaren en strijk-stok. Maar de dramatische rit-mes en heftige klankeffecten uit *Chiasmus* (2000) van de Compon-ist des Vaderlands Willem Jeths bevielen mij wel. Spannend!

Het verloren gewaande *Piano-trio in G* (1880) van Debussy is een geweldige vondst. Een mooie mix tussen de late Duitse hoogromantiek met een vroeg Frans, licht zwevend gevoel. Ook deze sfeer riep het trio moeite-loos op.

Starten vanuit het niets en dan spatgelijk zijn. Noten even uitstellen, hoogtepunten met prachtige timing versterken. Een flamboyante uitstraling. Dit ensemble kan en heeft het.

JEANINE KRAMER